

Трудътъ е богатство, лѣнността — сиромашия.

Аѣдо Иванъ, когато умираше, каза на своитѣ двама синове—Георги и Лука:
„Азъ имамъ само два голѣми вола и двѣ гѣски. Тѣхъ ви оставямъ въ наслѣдство, подѣлете си ги братски!

Когато старецътъ умрѣ, по-голѣмиятъ братъ Георги, който бѣше много лошъ човѣкъ и мислѣше само за себе си, каза на Лука:

— Азъ съмъ по-старъ отъ тебе, затова мене се падатъ воловитѣ.

— Добрѣ! нека бѣде така, отговори Лука, който бѣше кротъкъ и добъръ момъкъ.

И Георги взе воловитѣ, а Лука—гѣскитѣ.

Наскоро Георги продаде своитѣ волове и взе отъ тѣхъ двайсетъ жълтици. Като видѣ толкова пари въ рѣцѣтъ си, той помисли, че нѣма други по-богатъ човѣкъ отъ него. Почна да играе на карти по цѣлъ день и да пие отъ готовитѣ пари. Най-послѣ нищо не му остана отъ паритѣ и той почна да гладува.

Прѣзъ туй врѣме Лука много се грижеше да отгледа своитѣ гѣски. Колкото яйца му снасяха, продаваше ги. Отъ паритѣ, що вземаше, малко по-малко накупи още гѣски. За скоро врѣме гѣскитѣ отъ двѣ станаха четире, послѣ седемъ, осемъ . . . най-послѣ по-вече отъ двайсетъ.

Той продаваше отъ тѣхъ и съ паритѣ си ку-